

om den høitærede Minister, som har denne Del af Statshusholdningen under sig, skulde være istand til at give yderligere Oplysninger herom. Det var altsaa i Juli, at den høitærede Minister gav Tilladelse til at udsføre enkelte Kvægsendinger; men denne Tilladelse blev brugt til at udsføre Kvæg til Tydskland. Om Tilladelsens netop gik ud paa at udsføre Kvæg til Tydskland, veed jeg ikke, men jeg ønskede, at den høitærede Minister vilde erklære, hvorpaa hans Tilladelse gik ud, om det var en Tilladelse, han gav i Almindelighed til at udsføre Kvæg fra Sjælland til hvilket som helst Sted, Bedkommende vilde, og da ogsaa til Sylland og Fyn, eller om hans Tilladelse var indskrænket til, at Udsørslen maatte ske til tydske Gavn. Derjom dette Sidste var Tilfældet, var det dog ganske vist en naturlig Repressaille, at den tydske Regjering strax forbyd Udsørsel af Kvæg fra Danmark til Tydskland. Man har sagt mig, at det skulde være uden Exempel, at en Regjering tillader expresse at indføre Kvæg fra smittede Egne til andre Lande, og ser man i den danske Lovgivning, finder man da ogsaa der, at saasnart der udbryder Kvægsyge, eller i alt Fald Kvægspest eller ondartet Lungesygge, i Nabolande, skulle Autoriteterne stoppe Udsørslen, og Ministeren kan jo efter Loven af 1876 forbyde Udsørslen fra saadanne Steder. Altsaa, vor Lovgivning gaar ud paa, at vi ikke vilde have Kvægshandel sælles med smittede Lande, og det synes da, at Gjengjældelsen maatte være, at Danmark heller ikke vilde paabyrde friske Lande Kvæg, der kom fra smittede Egne her i Landet, og hvis altsaa, som sagt, Licensferne kun gik ud paa at udsføre Kvæg til Tydskland, synes den tydske Regjering's Forbud efter mit Skjøn at være aldeles berettiget. Nu er det, at den høitærede Minister den 17de August lader Formanden for de forenede jydsk Landboforeninger sige, at der var gjort Strid til at faae Forbudet fra tydsk Side ophævet, og at dette snart kunde ventes, da England havde givet sit Samtykke til, at det sjællandske Forbud bortfaldt. Jeg tillader mig derfor at ubede Oplysninger hos den høitærede Minister, om der har fundet diplomatisk Underhandling Sted mellem den danske og den tydske Regjering om Ophævelse af det sidstnævnte Regjeringsforbud mod Udsørsel af Kvæg fra Danmark, og jeg ubeder, at den høitærede Minister da vil sige os, paa hvilken Grund den tydske Regjering vedblivende fastholder sit Forbud, som endnu staaer ved Magt, uagtet England, som sagt, har givet Samtykke til at anse Danmark for et frist Land i det Hele. Jeg tillader mig fremdeles at anmode den høitærede Minister om at meddele Thinget, om der i de 4 Maaned, der ere forløbne, siden vi fik den inspirerede officieuse Syllandspostartikel, er blevet fortsat med Underhandlingerne mellem den danske og den tydske Regjering, og hvorledes disse Underhandlinger staa for Diebliffet? Jeg antager nemlig, at da

det er Underhandlingerne om Kvæg, saa er det ikke af de allerfineste diplomatisk Underhandling, som kræve Taushed, og som ikke kunne betros til den profane Verdens Opfattelse. Dette vil jeg indskyde her. Det er jo ikke her paa den Maade, som da vi skulde have noget at vide om Pragsfredens § 5; det var jo af den høiere Politikk, men her bevage vi jo os i de lavere Kredse. Dette Forbud, som den tydske Regjering har udstedt, rammer Landet meget stærkt. Det rammer Landet endnu stærkere end Forbudet mod Udsørsel af Kvæg fra Sjælland, thi det tydske Forbud omfatter jo baade Sylland og Fyn. Sjælland lider mindre derved, men dog Noget og forholdsvis vel ikke saa ganske lidt. Det er jo en bekjendt Sag, at der over Landgrændsen mellem Sylland og Tydskland udsøres en stor Mængde Kvæg. Vi mindes jo Alle, hvilken levende Bevægelse der vakte over hele Landet, da den tydske Rigskantslærs Løbepolitik begyndte at bryde frem og at komme til Udsørsel, da han vilde besfatte det danske Kvæg ved Udsørselen. Det ansaas jo dengang for at være en Livsopgave at indrette Kreaturmarkeder paa Grændsen af Sylland og Slesvig; i Ribe, Bamdrup og Kolding, og det er vistnok i frist Minde, hvor betydennde denne Udsørsel dengang ansaas for at være. Enhver, som er bekjendt med de jydsk Forhold, navnlig i Veile og Ribe Amter, samt med Forholdene i Slesvig, lige op til Ditmarsken, vil vide, at fra St. Hansdag til Mikkelsdag holdes der langs hele Vestkysten en Række Kreaturmarkeder, hvor der sælges magert Kvæg til Fodning ved Eftergræsning i Marsten. Efter en Meddelelse, som jeg har fra det statistiske Bureau, blev der i 1880 udsørt over Landgrændsen 31,000 Stkr. Hornkvæg. Hvorledes Udsørslen er fordelt paa Arets Maaned, veed jeg ikke, men en meget betydennde Del af den falder ganske bestemt paa Efterommeren. Jeg opholdt mig for mange Aar siden i Ribe, og jeg har endnu fra den Tid i levende Grindring, paa hvilken Tid af Aret de store Kvægdrifter passerede Byen for at gaa til Marsten, og Forholdet er i det Væsentlige ligesaadan endnu, ialtsald med Undtagelse af den Del af Kreaturerne, som kjøres paa Jernbanen til Lønder. Det Lab, som rammer Sylland og Fyn iaar, bliver saa meget større, som der jo er en meget knap Afgrøde iaar, og fordi Fodertrangen, i Sammenligning med de andre Aar, iaar har nådsaget mange Landboere til at indskrænke deres Kvægbesætninger og til at søge det overflødig Antal Hornkvæg afhændet. Netop i saadanne Tider var det jo ønskeligt, at der var et stort Marked for denne Udsørselsartikel. Dette er nu imidlertid standset. Jeg veed ikke, hvorledes det kan være, men i den sidste Bekjendtgørelse for November Maaned iaar over Udsørslen af Kreaturer over Landgrændsen saa jeg, at der var udsørt 9, siger ni, Stkr. Hornkvæg. Hvorledes disse ni Høveder have forvildet sig over Grændsen imod